

Serce

Serce jest najbardziej centralnym organem, siedzibą fizycznej siły żywotnej. Oznacza ono całego człowieka wewnętrznego wraz z jego sumieniem. Biblia używa słowa „serce” prawie tysiąc razy w znaczeniu przenośnym, w tym około stu trzydziestu razy w Księdze Psalmów. „Serce” uchodzi za kwintesencję odwagi, dzielności i zdecydowania, wewnętrznego przekonania, planów, zamierzeń i decyzji moralnych człowieka, siedzibę uzdolnień artystycznych danych od Boga. W symbolu serca Bożego jest przedstawiana miłość Odkupiciela. Pod wpływem kultu Serca Jezusowego w XVI wieku w książeczkach do nabożeństwa przeznaczonych dla ludu zaczęto przedstawiać pięć ran Chrystusa jako serce otoczone koroną cierniową. Wraz z kultem Serca Jezusowego rozwijał się od XVII wieku też kult Niepokalanego Serca Maryi, w którym kryła Ona wszystkie tajemnice życia Zbawiciela. Jej serce przedstawia się jako serce przeszyte mieczem i otoczone promieniami. Niekiedy też otacza je wieniec róż. Serce Maryi, obok Serca Jezusa, pojawia się w herbie żeńskiego zakonu Najświętszego Serca Jezusowego. Atrybutem niektórych świętych (św. Teresy z Avila, św. Marii Magdaleny z Pazzis, św. Augustyna, św. Franciszka Salezego) jest płonące lub przebite serce strzałą.